කායච්චඡන්ද ජාතකය

තවද මාගේ ස්වාමිවූ තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි පාඬුරෝග ඇති පුරුෂයකු අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලදී.

හේ කෙසේද යත්

පාඬුරෝග ඇති මනුෂායෙකුට වෙදවරු බේත්කොට අසාද්ධායයි කියා අළහ. නැසියෝත් ලෙඩ අසාධායයි ආලිස්සන්වුහ. ඒ පුරුෂයා සිතන්නේ ඉදින් මේ ලෙඩින් සමනයෙක්වීනම් බුද්ධශාසනයෙහි මහණවෙමි සිතිය. ඒ සිතු ආනුභාවයෙන්ම ඒ වාාධිය නොබො දවසකින් සමන විය. ඒ කියන පුරුෂයා මහණව උපසම්පදාව භාවනා කොට රහත්ව පිරිනිවන්පැසේක. එක් දවසක් භික්ෂූන් වහන්සේ දම්සභා මණ්ඩපයෙහි රැස්වහිඳ අසවල් නම් පාන්ඩුරෝග ඇතිව මියන්ට උන් තැනැත්තේ බුද්ධශාසනයෙහි මහණවෙමියි යන සිතුවිල්ලෙන් මහණව භාවනාකොට රහත්ව නිවන් දුටුවෝදයි කිය කියා වැඩ උන් තැනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නට පුර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාරා එපවත් අසා දන් මතු නොවෙයි පළමුත් නුවණැත්තෝ බුද්ධශාසනයේ මහණවෙමි යන සිතිවිල්ලෙන් රෝගය සන්සිඳූවා මහණවුවෝ වේදයි එපවත් අසා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේකී.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ බුාමණව ඉපිද වාසයකරණ කල්හි පාන්ඩුරෝගයක් ඇතිව උපන් අවස්ථාවෙහි ගෙයි අඹුදරුවෝ නෑසියෝ වෙදවරු අසාධා වාාධියයි කියා අලහ. බෝධිසත්වයෝ සිතන්නාහු මේ රෝගයෙන් මිදෙනම් මහණවෙමියි යන සිතිවිල්ලක් සිතුනු නොබෝදවසකින් වහාධිය සන්සිඳින. හිමාලය වනයට වැඳ සෘෂිපුජ්ජායෙන් පැවිදිව පංචසෘධි අෂ්ට සමාපත්ති උපදවාගෙණ උදන් අනන්නානු අඤ්ඤතරෙන, අට අනුවක් රෝගයන් අතුරෙන් එක්තරා, රෝගගෙන, ඛාඤජන ස්වරූපයෙන් අතරෙන් රෝග නම්වූ. වාාධිනා පාන්ඩුරෝග ස්වරූපසඛාාත රෝගයෙන් බාල්හං දුඩිකොට එුළුස්ස, පහකරණලද, දුක්ඛ, දූක්ඛිතවූ රූප්පතො වාාධියෙන් පිඩිතවු මේ මාගේ ඉදං කලේබරං මේකලේබරය, ආතලප ආතප ඇති හෙවත් අව් පහරණ, පංසුනි පාංසුවෙයි කතං කරණලද, පදුමංයථා පද්මයෙක්මෙන්වුයේයි අජ්ඤඤං, අපවිතුවූ නොදතහැකිවූ මේ ආත්මය, ජඤඤසංඛාතං, අඥානසත්වයන් විසින් පවිතුයයි අසූචිං, අපවිතුවූ මේ ශරීරය, සුචිසම්මත්තං, සුචියයි දන්නාලදද, නානාකුණප්පරිපූරං, නොයෙක් කුණපයෙන් පරිපූර්ණ වූ මේ ශරීරය අපස්සතො ඤාණවකුළසින් බලන්නාහට, ජඤඤරූපං, දතහැකිවූ ස්වරූප ඇත්තෙයි, යත්ථ, යම් ශරීරයෙක්හි, අධිමුච්ඡතා, කේලශමුර්ජාවෙන් අතිශයින් මූර්ජාවූ, පජා, සත්වයෝ සුගතුප්පත්තිය, සප්තකාම ස්වර්ගයෙහි, මග්ගං මාර්ගය, හාපෙනති, පිරිහෙද්ද (එසේ වුසත්වයන් ඇතුළුවූ) ජෙගුචරියං පුතිකුලවූ අසුචිං සුචිනුවූ, වාහධිධම්මං, වාහධිපුකෘති ඇති, ඉමංපුතිකායං, මේ කුණුප ශරීරයට, ධිරත්ථු, නින්දාවෙයි කියා වදාරා කායච්චඡන්ද ජාතකය නිමවා වදාළ සේකී. එසමයෙහි බුාහමණතාපසව උපන්නෙම් බුදුවු මම්මයයි වදාළසේක.